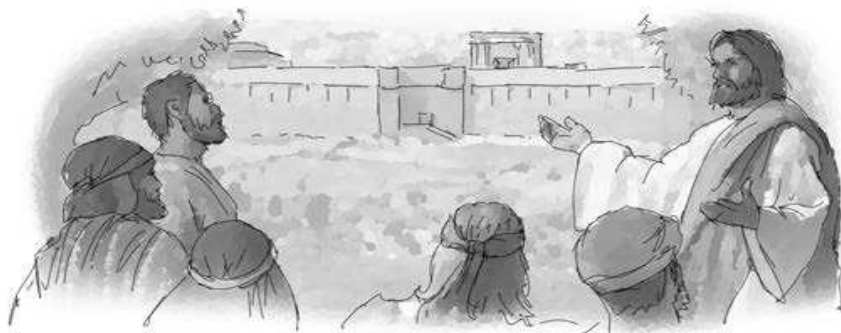


# Bài Học 11

\* 8 Tháng 3 – 14 Tháng 3

## Sứ Điệp Tiên Tri Của Chúng Ta



**Đọc Kinh Thánh Nghiên Cứu Tuần Này:** Lu-ca 6:12-16; Giăng 16:7-14; Lu-ca 6:20-49; Giê-rê-mi 50:31; Ê-sai 57:15; Công vụ 1.

**Câu Gốc:** “Trong lúc đó, Đức Chúa Giê-su đi lên núi để cầu nguyện; và thức thâu đêm cầu nguyện Đức Chúa Trời. Đến sáng ngày, Ngài đòi môn đồ đến, chọn mười hai người, gọi là sứ đồ” (Lu-ca 6:12, 13).

**Đ**ức Chúa Giê-su luôn luôn tích cực đào tạo môn đồ vì Ngài biết thời gian của mình trên đất còn ngắn ngủi. Vì thế, Ngài tận tâm huấn luyện các môn đồ để họ có thể tiếp tục công việc khi Ngài ra đi. Ngài vừa là Sư Trưởng vừa là Huấn Luyện Giỏi của họ. Dạy dỗ và huấn luyện luôn luôn liên kết với nhau. *Dạy* nghĩa là chia sẻ kiến thức với những người khác. Nhưng ở đây, *huấn luyện* nghĩa là các môn đồ trở nên sẵn sàng cho công việc của họ qua sự thực hành và kỷ luật.

Các môn đồ chuẩn bị cho sự lãnh đạo chắc chắn là họ nhận được kiến thức. Nhưng sự phát triển thuộc linh thì quan trọng hơn. Các môn đồ cần kinh nghiệm những điều thuộc về Đức Chúa Trời, về đức tin, sự khó khăn, đời sống thánh thiện, và sự hy sinh. Họ cần kinh nghiệm này để đi đôi với sự hiểu biết về giáo lý và thần đạo. Chỉ kiến thức thôi thì không đủ để chuẩn bị cho những thách thức khó khăn sắp tới. Đức Chúa Giê-su cho họ cả hai.

## Sự Lãnh Đạo Bắt Đầu Ở Đây

Thời gian của Đấng Christ ở trên đất thì ngắn ngủi. Vì thế, việc huấn luyện môn đồ là điều phải làm. Lựa chọn ai? Bao nhiêu người? Đức Chúa Giê-su có hàng trăm môn đồ. Mọi người có nên vào học một lớp lớn không? Nhưng Đấng Christ hiểu rằng sự lãnh đạo phát triển tốt hơn trong nhóm nhỏ, chứ không phải trong nhóm lớn. Một số giới hạn sẽ được chọn để làm lớp đầu tiên.

**Hãy** nghiên cứu Lu-ca 6:12-16. Đức Chúa Giê-su làm gì trước khi Ngài lựa chọn các môn đồ? Tại sao điều này rất quan trọng?

---

---

---

Sắp đặt chương trình kỹ lưỡng đòi hỏi sự khôn ngoan. Đức Chúa Giê-su đến với Cha trên trời trong khi cầu nguyện để xin sự khôn ngoan. Cũng vậy, sự cầu nguyện nên làm trước khi lựa chọn thí sinh làm môn đồ trong thế kỷ thứ hai mươi mốt. Nếu Đấng Christ tin rằng Ngài rất cần sự cầu nguyện để được sự khôn ngoan cần thiết, thì Cơ Đốc nhân ngày nay còn cần cầu nguyện biết bao nhiêu khi lựa chọn những người có trách nhiệm để chăm sóc sự tiến triển của mạng lệnh vĩ đại?

Đức Chúa Giê-su lựa chọn mười hai người để làm sứ đồ. Họ là những người được lựa chọn làm đại diện cho Ngài và được ban cho quyền lực thiêng liêng. Các môn đồ khác chứng kiến sự phong chức này mà không ganh tị hoặc có cảm giác tiêu cực. Về sau, Đức Chúa Giê-su chọn một nhóm lớn hơn bảy mươi hai người, và có lẽ Ngài cũng lựa những người khác mà không được ghi lại trong Kinh Thánh. Nhưng mười hai sứ đồ là những người liên kết chặt chẽ với Đức Chúa Giê-su. Họ chấp nhận trách nhiệm lớn nhất và họ cần sự huấn luyện nhiều nhất. Sự sắp đặt này rõ ràng cho thấy sự tổ chức trong vòng các Cơ Đốc nhân đầu tiên. Đấng Christ huấn luyện các nhà lãnh đạo trong sự thiết lập đó để giúp họ sẵn sàng làm những công việc giao phó-

**Hãy suy nghĩ Đức Chúa Giê-su dùng bao nhiêu thì giờ để cầu nguyện. Điều này nói gì với chúng ta về đời sống cầu nguyện của mình? Sự cầu nguyện đã giúp gì cho bạn?**

---

---

## Kiến Thức Và Kinh Nghiệm: Phần 1

Kiến thức là một phần rất quan trọng trong sứ điệp của Đức Chúa Giê-su. Chỉ kiến thức thôi thì không thể thay đổi một người. Nhưng mỗi sự thay đổi gồm có kiến thức. Chắc chắn, những tư tưởng không có quyền lực để đem lại sự thay đổi. Nhưng Thánh Linh của Đức Chúa Trời làm việc trong lòng người và làm sự thay đổi cần thiết cho sự trở lại đạo.

**Xin** đọc **Giăng 16:7-14**. Đức Chúa Giê-su phán gì ở đây có thể giúp chúng ta hiểu vai trò của kiến thức đó trong sự hiểu biết và kinh nghiệm của chúng ta về Cơ Đốc nhân \_chân thật nghĩa là gì?

---

---

Khi kiến thức về Kinh Thánh làm việc với Đức Thánh Linh của Đức Chúa Trời, điều đó có thể thay đổi con người và xã hội. Chính vì cả hai điều này mà người đào tạo môn đồ phải làm việc siêng năng trong đức tin và trong sự nghiên cứu.

Cơ Đốc giáo coi trọng sự thông minh, suy nghĩ, và trí tưởng tượng. Bằng chứng của tư tưởng có lý luận trong cả Kinh Thánh, sự tôn trọng những giáo sư trong Do Thái giáo, và việc các thầy thông giáo cẩn thận bảo vệ và giữ gìn Kinh Thánh đều cho thấy kiến thức quan trọng thế nào.

Cơ Đốc giáo không phải là một đức tin tưởng tượng. Nhưng có những nhóm trong Cơ Đốc giáo tin rằng cảm giác mạnh và kinh nghiệm cao hơn kiến thức. Cách suy nghĩ này nói rằng những gì người ta tin thì không quan trọng bằng những gì họ kinh nghiệm. Thay vào đó, cảm xúc và sự kích động tôn giáo trở nên thước đo lường một người tốt thế nào về phần thiêng liêng.

Nhưng Kinh Thánh không đồng ý với sự suy nghĩ đó. Kiến thức mà không có kinh nghiệm trở thành chết và thường trở nên duy luật. Kinh nghiệm mà không có kiến thức trở nên một hỏa tiễn đầy năng lực mà không có hướng đi. Những nhà lãnh đạo Cơ Đốc thật hiểu nhu cầu phát triển cả kiến thức và kinh nghiệm trong việc đào tạo các tín đồ thành môn đồ.

**Hãy suy nghĩ tất cả các lý do mà bạn có cho đức tin của mình. Đồng thời, kinh nghiệm có phần nào trong đời sống tôn giáo của bạn? Tại sao chúng ta cần cả hai?**

---

---

## Kiến Thức Và Kinh Nghiệm: Phần 2

**Xin** đọc Lu-ca 6:20-49. Bằng những cách nào cả kiến thức và kinh nghiệm được bày tỏ trong những câu này? Chúng phối hợp thế nào để bày tỏ tại sao chúng cần thiết, cả trong việc bước đi với Chúa và đào tạo môn đồ?

---

---

---

---

---

Kiến thức thiêng liêng cần thiết cho sự thay đổi thiêng liêng. Đấng Christ là Giáo Sư Trưởng. Trong thiên nhiên, nơi bờ biển và núi non, Ngài chia sẻ kiến thức với dân chúng. Đức Thánh Linh đánh thức tâm trí người ta để họ có thể chấp nhận những lẽ thật này. Sự đào tạo môn đồ thì không đầy đủ nếu không có kinh nghiệm. Nhưng kinh nghiệm *phải* được điều khiển bằng kiến thức.

Những người đào tạo môn đồ cho thế kỷ thứ hai mươi mốt *phải* biết Kinh Thánh rất nhiều. Đó là vì Kinh Thánh cho sự hiểu biết thiêng liêng thật. Cũng vậy, những người đào tạo môn đồ nên chia sẻ giáo lý và sự dạy dỗ với những người khác, dù các tư tưởng này không phổ thông hay khó khăn. Đức Chúa Trời không muốn những tín đồ có kinh nghiệm giữ lại kiến thức của họ. Ngài muốn các tín đồ mới phát triển và biết giá trị những lẽ thật tuyệt vời có thể thay đổi đời sống của Cơ Đốc giáo. Điều này đúng về lẽ thật hiện đại của sứ điệp ba thiên sứ.

Cuối cùng, kiến thức và kinh nghiệm đi đôi với nhau có thể làm cho tình yêu vô vị lợi thành một năng lực mạnh nhất mà một người đào tạo môn đồ có thể có.

**Đức Chúa Giê-su phán gì trong Lu-ca 6:39 mà những người cố gắng đào tạo môn đồ phải nhớ? Làm thế nào chúng ta biết chắc rằng chúng ta không giống như thí dụ mà Đức Chúa Giê-su cảnh cáo ở đây?**

---

---

---

## Các Nhà Lãnh Đạo Đầu Tiên

Thật đáng lưu ý là Đức Chúa Giê-su chọn những người lãnh đạo trong giai cấp thấp, ít học. Ngài không lựa những người lãnh đạo có học thức hay khôn ngoan của tòa công luận. Bỏ qua các giáo sư tự cho là công bình, Đức Chúa Giê-su chọn những người ít giáo dục, có địa vị thấp để giảng các lẽ thật làm đảo lộn thế giới. Ngài dự định huấn luyện và giáo dục những người này thành các nhà lãnh đạo của hội thánh Ngài. Sau đó, họ sẽ giáo dục những người khác và sai họ đi để rao giảng Phúc Âm. Họ được ban cho quyền phép của Đức Thánh Linh để có thể thành công trong việc làm của mình. Phúc Âm không được rao truyền bởi quyền lực hay sự khôn ngoan của loài người, nhưng bởi quyền phép của Đức Chúa Trời.” – Phỏng trích Ellen G. White, *The Acts of the Apostles*, tr. 17.

**Sô-phô-ni 2:3; Ma-thi-ơ 11:29; Giê-rê-mi 50:31; và Ê-sai 57:15** nói cho chúng ta biết tại sao Đấng Christ chọn các người này để lãnh đạo hội thánh Ngài thay vì những người có thể có khả năng giỏi hơn và tài năng cần thiết để lãnh đạo?

---

---

---

Chúng ta phải cẩn thận không đoán sai về việc tại sao Đức Chúa Giê-su lựa các người lãnh đạo này. Ngài không chống đối giai cấp có giáo dục hoặc học giỏi. Lúc còn trẻ, chính Đức Chúa Giê-su cũng bày tỏ nhiều kiến thức (Lu-ca 2:46, 47). Thường thường những người có giáo dục cao, giàu có, hay thế lực thì không khiêm tốn đủ để Chúa có thể dùng họ. Nhưng điều này không luôn luôn đúng. Thí dụ, Chúa dùng các người như Ni-cô-đem, Giô-sép của A-ri-ma-the (xin cũng đọc Công vụ 6:7). Thường thường những người tài giỏi không mở lòng họ cho sự hướng dẫn của Đức Thánh Linh.

**Xin đọc 1 Cô-rinh-tô 9:19 và Phi-líp 2:3. Có những đức tính nào ở đây? Tại sao các đức tính này rất quan trọng, không phải chỉ cho người lãnh đạo nhưng cho bất cứ ai tự xưng là Cơ Đốc nhân? Làm thế nào chúng ta có thể học để có những đức tính này trong đời sống mình?**

---

---

---

## Những Gì Đức Chúa Giê-Su Để Lại

Các thế hệ tương lai thường nói về sự thành công của những công việc trong quá khứ. Bất cứ khi nào những việc này đem lại kết quả tốt, các nguyên tắc nên được nghiên cứu và sao chép. Vậy, phương pháp đào tạo môn đồ của Đấng Christ có đem lại những kết quả tốt không? Lẽ dĩ nhiên là tốt. Phương pháp của Ngài thay đổi thế gian. Không ai trong chúng ta đọc những bài học này sau hơn hai ngàn năm nếu Đấng Christ đã không thành công trong việc huấn luyện các nhà lãnh đạo của hội thánh đầu tiên.

**Xin** đọc Công vụ 1. Đoạn thứ nhất về sự khởi đầu của hội thánh đầu tiên cho chúng ta thấy gì về nhu cầu cần các nhà lãnh đạo được Đức Chúa Trời lựa chọn? Các thuộc viên tìm kiếm gì ở người lãnh đạo? (câu 22). Chúng ta học được gì từ nhu cầu này khi chúng ta tìm những người lãnh đạo đúng?

---

---

---

Đức Chúa Giê-su thiết lập nước Ngài và cho thấy các nguyên tắc làm hội thánh phát triển. Đi tiên phong từ đêm tăm tối tới bình minh, Đấng Christ chọn những người lãnh đạo mà sự yếu đuối của họ được “bao phủ” bởi sức mạnh của Ngài vì họ hoàn toàn lệ thuộc vào Ngài. Họ bị những nhà lãnh đạo tôn giáo coi thường vì nghĩ rằng họ thiếu học thức. Nhưng họ đã chiếu sáng hơn người Pha-ri-si vì họ khiêm tốn và lệ thuộc vào sự hướng dẫn của Đức Chúa Trời. (Thật quan trọng thế nào cho tất cả chúng ta để bày tỏ những đức tính như vậy!). Hơn nữa, về sau, những người có học vấn và địa vị cao trong xã hội trở nên một phần của hội thánh.

“Là đại diện cho Đấng Christ, các sứ đồ đã gây ấn tượng mạnh trên thế giới. Thuộc giai cấp thấp không làm cho họ có ít ảnh hưởng, nhưng lại có ảnh hưởng mạnh hơn. Đó là vì tâm trí của những người nghe được hướng về Đấng Cứu Thế, Đấng họ không thấy. Sự dạy dỗ tuyệt vời của các sứ đồ, những lời can đảm và đức tin của họ, khiến người ta tin rằng đây không phải là quyền lực riêng của họ, mà chính là quyền lực của Đấng Christ.” – Phỏng trích Ellen G. White, *The Acts of the Apostles*, tr. 22, 23.

**Bạn muốn những người lãnh đạo trong hội thánh bạn như thế nào? Và tại sao? Có ba đức tính tốt nhất nào bạn muốn họ có? Hãy so sánh câu trả lời của bạn với những người khác trong lớp học.**

---

---

# Thứ Sáu \* 14 Tháng 3

## Nghiên Cứu Bổ Túc:

“Qua những cánh đồng truyền giáo Đấng Christ làm việt, có các linh hồn nhận ra nhu cầu của họ. họ đói khát lẽ thật. Thì giờ đã đến để đem tình yêu của Ngài tới cho những linh hồn đói khát này. Các tín đồ được hướng dẫn để coi họ là những giáo sư sự được Đức Chúa Trời lựa chọn.. Vậy, khi Đấng Cứu Thế được cất lên trời, các tín đồ không thiếu các thầy giáo có khả năng.

“Trong chuyến đi đầu tiên, các môn đồ chỉ đi đến những nơi mà Đức Chúa Giê-su đã đi và đã kết bạn. Sự chuẩn bị của họ cho cuộc hành trình thì rất giản dị. không có gì chi phối họ về công việt trong tương lai” - Phỏng trích Ellen G. White, *The Desire of Ages*, tr. 351.

## Đề Tài Thảo Luận:

- 1 Hãy đọc Công vụ 6:1-6. Tại sao biến cố ở đây cho thấy một trong các lý do tại sao hội thánh cần những người lãnh đạo tốt?.
- 2 Hãy suy nghĩ kỹ về tư tưởng này về sự quân bình giữa kinh nghiệm và kiến thức trong đời sống Cơ Đốc nhân. Có thể những người khác nhau cần các sự quân bình khác nhau chăng? Nếu vậy, làm thế nào chúng ta học để cảm thông hơn cho sự khác biệt này trong khi cố gắng đào tạo môn đồ? Xin cũng coi câu này, “Người Giu-đa đòi phép lạ. Người Gờ-réc tìm sự khôn ngoan” (1 Cô-rinh-tô 1:22). Câu này cho thấy các sự khác biệt giữa kiến thức và kinh nghiệm thế nào?